АЛЕКСАНДЪР ПУШКИН
АЗ ПАМЕТНИК ЗА МЕН ГРАДИХ НЕРЪКОТВОРЕН…

Превод от руски: Радой Ралин, —

chitanka.info

АЗ ПАМЕТНИК ЗА МЕН ГРАДИХ НЕРЪКОТВОРЕН…[0]

Exegi monumentum…
[1]

Аз паметник за мен градих неръкотворен,
към него ще върви навек народен път,
възнася той глава висок и непокорен
над Александровия стълб.

Не, цял не ще умра — с духа на мойта лира,
праха ми надживял, избягнал тленността —
ще бъда славен аз, додето се намира
поне един пиит[2] *в света.*

За мен през Рус навред легенди ще преминат
и ще ме изрекат на всеки свой език
славянския правнук, тунгузът див и финът,
другарят на степта — калмик.

И дълго ще съм с туй народу скъп в душата,
че с лирата си тук човечност будех аз,
че в този век жесток възславих свободата,

за падналия вдигах глас.

О, музо, ти бъди на своя бог послушна,
от хули се не бой; неискаща венци,
хвала и клевета посрещай равнодушна,
не влизай в спорове с глупци.

---

[0] Приживе на Пушкин не е печатано. ↑

[1] Епиграфът е взет от Хораций. ↑

[2] *Пиит* — архаизъм, остаряла старобългарско-византийска форма на думата *поет*, употребявана някога (а в случая и от Пушкин) в тържествен одически смисъл. — Бел. NomaD. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

http://chitanka.info

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.